

Rapport vedr. projekt ” Mere end nice - fra medproducent til medarbejder”, Holbæk Museum, 2013.

Formål

Formålet med projektet, som er en del af et større projekt om mangfoldighed og unges identitet, var i samarbejde med marginaliserede unge fra Vangkvarteret at lave en udstilling om, hvordan det er at være ung i Vangkvarteret. Museets medarbejdere og de unge definerede og gennemførte projektet i fællesskab. Som en del af projektet tilbød vi de unge lønnet arbejde som værter i udstillingen. Projektet er inspireret af tanken om, at brugernes stemme både kan puste nyt liv og skabe ny viden i forhold til museets virke, og en vision om at fremme unges muligheder til et aktivt medborgerskab i deres hverdagsmiljø. Målgruppe for projektet har primært været unge i alderen 14- 18 år fra Vangkvarteret - sekundært andre unge fra lokalområdet. Med projektet ønskede vi at generere ny viden om en befolkningsgruppe, der sjældent kommer på museet. Det var vores håb at samarbejdet og udstillingen ville øge denne befolkningsgruppes brug af museet. Samtidig ønskede projektet at skabe ny viden om formidling af og til unge.

Proces

Forud for udstillingsprojektet har der været afholdt en Breakdance workshop på museet, hvor de unge også fik mulighed for at mødes med museets personale. Desuden afholdte vi inden projektet, i samarbejde med ”Projekt 4300 Agervang”, en Summercamp, hvor de unge fra Vangkvarteret var på studiebesøg på andre museer for at se, hvordan de har lavet udstillinger. Summercampen foregik tirsdag, onsdag, torsdag i uge 30 + 31 og var åben for alle unge i Vangkvarteret.

Tanken med summercampen var, at vi skulle finde de unge som ville være med i udstillingsarbejdet. Desværre viste det sig, at der gennemgående var et stort flow af drenge, der

deltog i summercampen. Kun en dreng var med i hele forløbet, og den kerne af unge piger som i princippet deltog i hele summercampen viste sig være en alt for stor pædagogisk udfordring til, at vi kunne have dem med i udstillingsprojektet. Derfor indledte vi udstillingsprojektet med at headhunte nogle nye piger og drenge som ville være med, og det gik der lidt tid med. Vi lavede i den her fase en lille præsentationsfolder om projektet som medarbejderne i "Projekt 4300 Agervang" uddelte til de unge.

I slutningen af september mødte de unge fra Vangkvarteret her på museet. Vi begynde med at præsentere os for hinanden og de unge blev vist rundt på museet. Bagefter fik de mere at vide om projektet. I fællesskab aftalte vi, hvornår og hvor meget vi skulle mødes og prøvede at lave en tidsplan for perioden frem til udstillingsåbningen den 18. november. Til at begynde med mødtes vi en eftermiddag om ugen på Holbæk Museum for med tiden at lægge mere og mere tid i udstillingsarbejdet, når vi nærmede os udstillingsåbningen.

Den anden gang vi mødtes for at arbejde med udstillingen, arbejdede vi med identitets- og holdningsdannelser og kulturforståelser ved at inddrage egne historier og omgivelser.

Jeg konstruerede derfor til formålet nogle spørgsmålskort med følgende spørgsmål:

- Bor du i byen eller på landet?
- Hvad tror du, man har i byen men ikke på landet? Hvad tror du, man har på landet men ikke i byen?
- Hvad er specielt for det sted hvor du bor, f. eks. traditioner, dialekt eller noget helt tredje?
- Er dine forældre tilflyttere, der hvor I bor?
- Er du tilflytter eller født på egnen?
- Hvor vil du gerne bo, når du bliver voksen? Hvorfor vil du gerne blive boende eller flytte?
- Hvad laver du i din fritid? Ved du, hvad dine forældre lavede som unge i deres fritid?
- Hvor længe blev de unge almindeligvis boende hjemme på jeres bedsteforældres tid? Hvor længe tror du, du bliver boende hjemme?
- Hvis du skulle lave en film om din hverdag, hvad skulle den så handle om?
- Forestil dig Danmark om 100 år. Hvordan ser her ud? Hvordan er menneskene? Kig dernæst på din hverdag. Hvad mener du, at vi skal passe ekstra på for, at vores efterkommere kan se, hvordan vi har levet?

Det gik lidt tid med at finde historien, som skulle fortælles i udstillingen. Nogle gange gik med meget livlige diskussioner som f.eks. når vi drøftede kærester og kønsroller. Nogle af de unge syntes, at der gik alt for meget tid med at snakke - de ville arbejde. De unge havde en forventning om, at de skulle lave plakater, for det gør man i skolen, når man laver udstilling.

Vi mødtes derfor på museet en søndag (som iflg. de unge er en kedelig dag, hvor der ikke sker noget) for i at fællesskab male bannere til udstillingen. De unge syntes også, at vi skulle stille nogle spørgsmål til publikum..

Derfor kunne man finde et reflekterende spørgsmål til publikum i hver af de fem tableauer som udstillingen var opbygget omkring

I samarbejde med "4300 Agervang" og Center for Kultur og Udvikling afholdte vi i uge 41 en Rap Workshop med kunstnere fra Egypten. Som et led i workshoppen ville vi arbejde med, hvordan deltagerne kunne bruge rap som en fortælling om deres egen dagligdag og deres personlige historie med afsæt i projektet. Ved slutningen af workshoppen var tanken, at rap-teksterne skulle indspilles og bruges i udstillingen, hvis de unge havde lyst. Det var kommunen, som finansierede CKU's deltagelse i projektet og derfor var der fra kommunens side et ønske om, at museet skulle udsende en pressemeddelelse. Det gjorde vi og fik samme dag som arrangementet skulle foregå, en henvendelse fra TV Øst om, at de ville sende direkte fra museet og workshoppen. Det kunne vi ikke sige nej til. Set i bakspejlet burde vi have gjort det. I stedet for at de egyptiske rappere og de unge kom i centrum, blev det TV Øst og den direkte udsendelse som satte dagsordenen for aftenen. Workshoppen kom nemlig aldrig rigtig i gang og de unge sad meget og ventede. TV Øst var her i 2 timer og fyldte meget med deres udstyr og da udsendelsen var overstået, var der kun 30 minutter til de muslimske pigerne skulle hjem. Pigerne syntes aftenen havde været så kedelig, at de ikke ønskede at fortsætte med udstillingsprojektet. Derfor brugte jeg den efterfølgende dag med at opsøge pigerne på deres skoler og snakke med dem for at få dem overtalt til at fortsætte. Drengene blev lidt længere end pigerne, men vi nåede ikke at indspille noget den aften. Derfor arrangerede vi en uge senere mulighed for, at de unge kunne indspille deres egen rap, hvis de ønskede det. Der var kun en lille gruppe på 3 drenge, som ønskede det. Det blev til en lille rap af tre minutters varighed. Det var lidt trist, da 25 unge fra Vangkvarteret var mødt op til workshoppen.

Den 4. november åbnede vi udstillingen "4300 Agervang – Når de unge fortæller". Museet havde lånt genstande af de unge. Genstandene blev forsikrede. Endvidere købte vi nogle genstande, en etageseng og et fodboldspil, da det er svært at låne ting som folk bruger. Alle de unge var med til udstillingsåbningen, hvor de fik en lille gave som tak for deres indsats i arbejdet med udstillingen. Ingen af de unges pårørende eller venner deltog i udstillingsåbningen.

Som en del af projektet ansatte vi de unge, som havde været med i udstillingsprojektet som udstillingsværter i udstillingen, hvor "Projekt 4300 Agervang" finansierede de unges løn. En uge inden udstillingsåbningen afholdte vi derfor et møde, hvor vi i fællesskab med de unge aftalte nogle regler for arbejdet samtidigt med, at vi fandt ud af, hvem der havde mulighed for at arbejde hvornår. Vi talte om, hvad er det at arbejde, og hvilke regler der gælder, når man arbejder. De unge skulle arbejde efter skoletid, hvilket ikke var så godt i forhold til museets besøgende som gerne kommer tidligere på dagen. Vi havde også et par unge som arbejdede i udstillingen i weekenden. Inden de unge begyndte deres arbejde, afholdte vi et kursus for de blivende værter i udstillingen.

Da de unge havde arbejdet i udstillingen en lille måned, lavede vi en kvalitativ evaluering med de unge udstillingsværter:

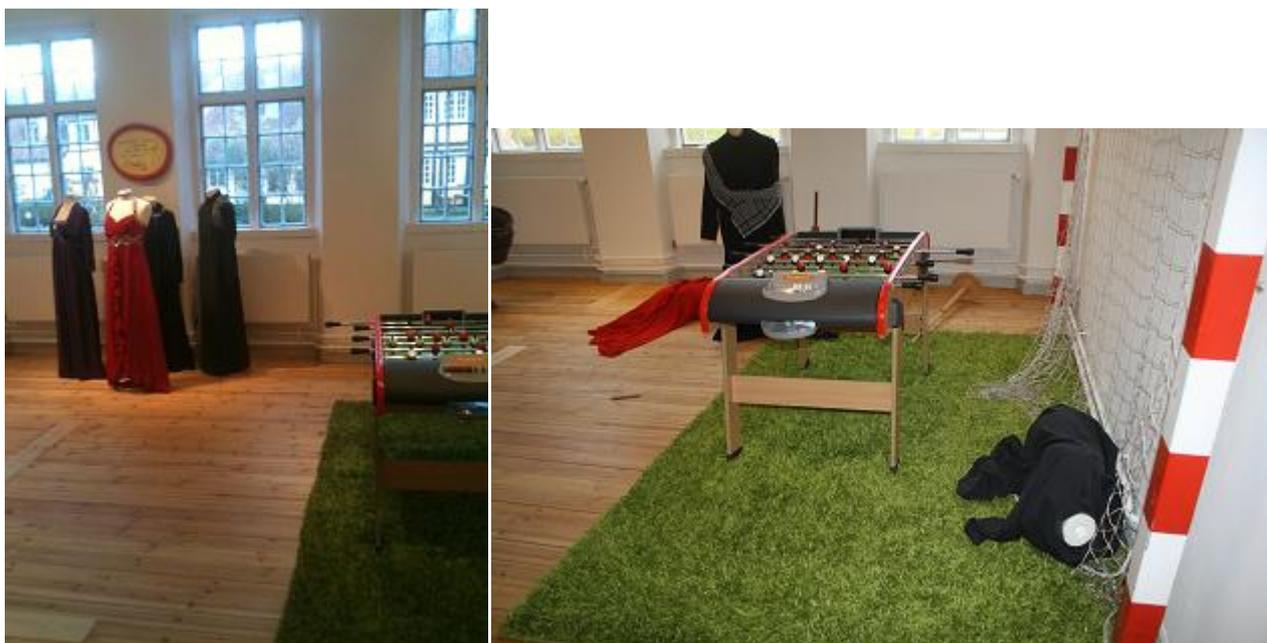
De unge fortalte, at de i begyndelsen ikke tog projektet seriøst, men at det var dejligt, at vi troede på dem. De var overraskede og stolte over, at udstillingen var blevet så flot. De syntes, at det var sjovt at arbejde som udstillingsvært, da de hele tiden fik nye spørgsmål fra museets gæster. De unge pointerede, at de også fik en historie fortalt af gæsterne i udstillingen, og det var det meget begejstrede over. De var også glade for, at de med projektet også havde lært mange nye mennesker at kende. De unge syntes, at der skulle have været mere tid til at arbejde med udstillingen og at Rap Workshopen, hvor vi havde besøg af TV Øst, var dårlig. De unge mente også, at det er svært at sidde og snakke, og at der godt kunne have været mere "klippe klistre", men samtidig var alle enige om, at diskussionerne har givet et godt indblik i de unges liv.

De unge fortalte, at det var sjovt at arbejde på museet, fordi at her også kommer danskere, og en af de bedste ting med arbejdet som udstillingsvært var personalets eftermiddagspause, hvor mange for første gang oplevede, hvordan danskere taler med hinanden ("pinlige platte jokes"). Det at få indsigt i en almindelig dansk hverdag var meget værdsat af de unge. Flere af de unge kunne godt tænke sig at arbejde på museum som voksen.

Udstillingsperioden på museet var fra den 7. november 2012 til den 28. april 2013. Generelt har vi haft meget få besøgende på museet i den periode, også i de unges udstilling. Dette kombineret med at de unge skulle arbejde efter skoletid gjorde, at vi hurtigt måtte finde andre arbejdsopgaver til de unge. De har derfor hjulpet med diverse mindre opgaver udover at være vært i udstillingen. De unge tog ofte en ven med på arbejde, fordi det var så hyggeligt her.

Museet holder lukket for besøgende mellem jul og vinterferie. I den periode havde de unge derfor ikke noget arbejde på museet. De unge opfordredes i den periode til at besøge os og få en kop kakao og lidt hyggesnak, men ingen af de unge besøgte os i den periode. Vi holdt dog kontakten via sms med de unge. Inden vi skulle åbne igen, afholdte vi et møde om vagtplanlægning i vinterferien og de fortsatte arbejdet udstillingsperioden ud. Da der i vinterferien også var brug for hjælp med børneaktiviteter skulle tre af de unge arbejde hver dag.

Det viste sig, at det var meget svært for de unge at deltage som hjælpere i vores vinterferieaktiviteter. I stedet fandt de alle tre sammen i udstillingen, hvor de "chillede" med fuglefrø og energidrik, hvilket virkede skræmmende på mange af vores besøgende. Pludseligt opsøgte en af drengene museets personale og fortalte, at de to indlånte mandekjortler havde stået for tæt på radiatoren. Mandekjortlerne var smeltet, og de ville have erstatning. Personalet syntes dog, at det mere lignede, at nogle havde sat ild til kjortlerne med en lighter. Derfor fortalte vi drengene, at de skulle finde ud af, hvor disse kjortler kunne købes henne, for så ville museet købe et par nye til dem.

Det blev drengene meget sure over og tog kontakt til nogle venner i byen. De venner opsøgte os en uge senere og smed udstillingens giner rundt i udstillingen. Nu mente projektets drenge, at de havde ret til erstatning. I det kaos der opstod den eftermiddag, blev drengene sendt hjem. Dagen efter prøvede vi at holde et møde med de involverede drenge, men ingen af dem mødte op til mødet. Vi besluttede derfor, at ingen af de involverede drenge skulle arbejde på museet, før de havde holdt et møde med os. De fik de at vide næste gang de mødte ind for at arbejde. Det medførte, at de fortsat ikke mødte op for at arbejde. Det tog en lille måned, inden de mødte op for at holde mødet med os. Her tilstod drengene, at de havde sat ild til deres egne kjortler med en lighter, fordi de kedede sig. Endvidere ønskede de tre drenge ikke at fortsætte i projektet.

I slutning af vinterferieugen blev også pigerne sendt hjem, da de gik helt i selvsving i personalestuen. De tre arbejdende piger havde hele dagen haft selskab af to veninder. Til sidst glemte de simpelthen, at de var på arbejde og begynde at sidde og synge højt i personalestuen, som grænser ud til besøgsarealet. Når de fik påtalt, at de ikke kunne synge i personalestuen, svarede de bare flabet og sang højere. Til sidst blev også pigerne sendt hjem.

I anledning af vinterferieugens oplevelser afholdte museets medarbejder og medarbejdere fra "Projekt 4300 Agervang" et krisemøde. Vi besluttede, at de unge skulle have nogle arbejdsregler på skrift. Næste gang de unge mødte op på arbejdet fik de så arbejdsreglerne udleverede med en mundtlig (*med skrå nedenfor*) forklaring til, hvorfor vi havde disse regler:

Arbejdsregler ved Holbæk Museum

Man skal møde til tiden. *Vi havde problemer med at nogle mere eller mindre havde indført flekstid.*

Hvis man er syg eller forsinket skal man meddele museet det på telefon 59432353. *Nogle udeblev uden at ringe – mon du er kommet til skade?*

Man har ikke venner med på arbejdet. *Venner kan godt komme på besøg, men man har ikke venner med på arbejdet hele tiden – du skal huske, at du er her for at arbejde.*

Der er pause mellem kl. 14.40 – 14.55. Der drikker vi kaffe, kakao etc. i spisestuen. *Vi havde problemer med, at de unge godt kunne lide vores automat med kakao og tog kruset med ud i husene. Det er ikke sundt at spise og drikke i udstillingerne, hverken for dig eller for museets genstande. Desuden giver det gæsterne et dårligt indtryk.*

Efter pausen stiller vi vores krus i opvaskemaskinen.

Din arbejdstid registreres på din timeseddel af museets personale i butikken, når du går. *Vi har haft problemer med, at de unge selv skrev på timesedlen og gerne skrev lidt ekstra tid på.*

Efter denne episode i projektet var der nu kun fire unge tilbage i projektet, en dreng og tre piger. De tre drenge, som havde sat ild til mandekjortlerne, var stoppet. Desuden havde en anden dreng fået rigtigt arbejde på MC Donalds. Den yngste af pigerne (en klassekammerat til drengen som havde fået arbejde) droppede hurtigt ud af projektet efter, at han var stoppet. De havde arbejdet sammen på museet og hun syntes ikke, at det var sjov at arbejde alene. En anden af pigerne forsvandt også af personlige årsager. Den sidste af pigerne forsvandt til sidst, da alle de andre var stoppet. Dog kom hun efterfølgende forbi museet og fortalte stolt, at hun var blevet forlovet.

Kun en af projektdeltagerne har været med hele vejen fra summercamp, via udstilling og arbejdet som museumsvært. Ham har museet nu ansat som piccolo på rigtig løn, dvs. museet betaler hans løn fremadrettet (i projektet er det som tidligere nævnt "Projekt 4300 Agervang" som har finansieret de unges løn).

Da vi havde de fremmede drenge på museet, som smed rundt med udstillingens giner, opstod der skader på de indlånte kvindekjoler. Disse skader har museet erstattet ved at købe kjolerne af pigernes mødre. Kjolerne indgår nu i museets samling. (Regin sagsnr. MHO 1232 4300 Agervang). Her igennem fik vi kontakt til pigernes mødre. En af mødrene vil deltage i Håndarbejdets Dag på museet til november, hvor hun vil fremvise albansk perlebroderi. Den anden mor viste sig at arbejde i en butik ved siden af museet, hvor vi nu hilser på hinanden, når vi ses.

Internt har museets personale evalueret projektet, som på mange måder har været grænseoverskridende. Det har kun været en person fra museet som har arbejdet med projektet, hvilket har været alt for lidt i henhold til projektets omfang. Denne ene person har mange gange oplevet, at hun skulle forsvare projektet i henhold til museets virke. En anden gang skal der også tænkes indsamling og kommunikation med i projektet fra starten. Endvidere skal vi huske at kommunikere vores projekter ud til museets mange frivillige.

Samarbejdspartnere

"Projekt 4300 Agervang": et 4-årigt kriminalitetsforebyggende projekt forankret i Ungdomsområdet under SSP i Holbæk Kommune, hvor målgruppen er de 13 - 17-årige i boligområdet Vangkvarteret. "Projekt 4300 Agervang" skal hjælpe områdets unge med at komme godt i gang med skole og uddannelse til at få en tilknytning til arbejdsmarkedet og et velfungerende fritidsliv.

Center for kultur og udvikling: sammen afholdte vi i uge 41 en rap workshop med kunstnere fra Egypten.

Vidensdeling

Et seminar er under udformning sammen med "Den gamle by". Seminaret bliver afholdt til oktober, når "Den gamle by" afslutter deres projekt i Gellerup. Her vil vi i fællesskab invitere til en dag, hvor vi fortæller om vores erfaringer.

En artikel om projektet kommer i MID magasin til oktober.

Projektets resultater og læringsudbytte

Med projekt " Mere end nice - fra medproducent til medarbejder" har museet genereret ny viden om en befolkningsgruppe, der sjældent kommer på museet. Samtidigt har vi fået ny viden om formidling af og til unge, hvilket museet kan anvende i sin fremadrettede formidling til denne målgruppe. Samarbejdet og udstillingen har givet museet netværk i henhold til målgruppen for projektet, unge i alderen 14 - 18 år fra Vangkvarteret, som kan bruges i det fortsatte arbejde med inklusion og mangfoldighed på museet.